

Samenvatting vrijdagpreek 2 Juni 2023

Gegeven door Hazrat Khalifatul Masih V (aba)

De offers van de Badri metgezellen zouden niet mogelijk zijn geweest zonder de aanwezigheid van de Heilige Profeet (sa). Daarom is het essentieel om ook de biografie van de Heilige Profeet (sa) uitéén te zetten. Het is echter niet mogelijk om de reikwijdte van de biografie van de Profeet (sa) te beperken en ook in de toekomst zullen er toespraken worden gehouden over het leven van de Heilige Profeet (sa). Maar vandaag is er een vermelding van de gebeurtenissen met betrekking tot de Slag bij Badr gekoppeld aan de biografie van de Heilige Profeet (sa). En dit zal ook worden behandeld in de komende toespraken.

Het onrecht dat de ongelovigen tijdens het Mekkaanse leven, de Heilige Profeet (sa) aandeden, was voldoende om aan te zetten tot oorlog. Uiteindelijk migreerden de moslims van Mekkah naar Abessinië om aan de vervolging te ontsnappen. Maar zelfs toen bleven de ongelovigen hun delegaties sturen om de moslims kwaad en leed te berokkenen. Ze spanden samen om de Heilige Profeet (sa) te vermoorden. Maar hij (sa) slaagde erin om van daaruit naar Madinah te migreren. Waren deze ernstige onrechtvaardigheden niet genoeg voor een oorlog? De metgezellen vroegen toestemming aan de Heilige Profeet (sa) om wraak te nemen op hun onderdrukkers. Maar de Heilige Profeet (sa) zou zeggen dat hem bevolen was om geduld en vergeving uit te oefenen waarop de metgezellen toch geduld zouden tonen. Zo gaf de Heilige Profeet (sa) het hoogste voorbeeld van vergevingsgezindheid en verdraagzaamheid.

Als je onder het gezag van een regering leeft, is het niet toegestaan om oorlog tegen deze te voeren.

Daarom, toen de situatie de grenzen van vergeving overschreed, beval Allah de Almachtige de Heilige Profeet (sa) om te migreren. Echter, de ongelovigen raakten verder opgehitst tegen de Islam en achtervolgden de Heilige Profeet (sa). Maar Allah de Almachtige verleende de Heilige Profeet (sa) steun en beschermde hem tegen hen. Toen kondigden de ongelovigen een beloning aan voor iedereen die de Heilige Profeet (sa) dood of levend kon brengen.

Daarna werd er een dreigbrief geschreven aan de leider van Medina, Abdullah ibn Abi, waarin hij werd aangespoord om oorlog te voeren tegen de moslims. En hij werd gewaarschuwd dat als hij dat niet zou doen, zijn familie zou worden aangevallen en kwaad aangedaan. Toen de Heilige Profeet (sa) zich hiervan

bewust werd, legde hij de situatie uit aan de Joodse stammen in Medina, die zich terugtrokken uit het standpunt van oorlogvoering. Als reactie hierop zetten de ongelovigen van Makkah de Arabische stammen rondom Medina op tegen de moslims, waardoor er een golf van verzet ontstond onder de gehele Arabische gemeenschap tegen de moslims die zich in Medina gevestigd hadden.

In Medina waren er Joden en een aantal huichelaars die naar buiten toe beweerden moslims te zijn, maar een verborgen vijandigheid tegen de Islam toonden. Zij werden gemakkelijk geprovoceerd door de ongelovigen en werden een bron van problemen. Toen de situatie de grens van onderdrukking bereikte, werd er toestemming gegeven aan de moslims om een defensieve oorlog te voeren. De Heilige Profeet (sa) spande zich in om de situatie aan de omringende stammen van Medina door middel van diplomatieke bezoeken kenbaar te maken en uit te leggen. Daarnaast werden er inspanningen gedaan om hen in Medina te helpen die de Islam hadden omarmd maar nog niet openlijk hun geloof hadden verklaard, zodat zij volledig geïntegreerd konden worden in de moslimgemeenschap. Verder werden er maatregelen genomen om de handelskaravanen van de Qoerajis te verstoren waarin mensen aanwezig waren die wapens droegen. De Mekkanen waren afhankelijk van de handel en sommige van deze karavanen werden gestuurd met de bedoeling om hun opbrengsten tegen de moslims in te zetten. Daarom werd het stoppen van hun handelszaken noodzakelijk geacht om verdere conflicten of oorlog te verhinderen. De details zullen in de toekomst besproken worden, Insha'Allah.